

תת"ע 8375/06/17 - אזולאי אייל נגד מדינת ישראל שלוחת תביעות תעבורה חדרה

בית משפט השלום לתעבורה בחדרה

תת"ע 8375-06-17 מדינת ישראל נ' אזולאי אייל
תיק חיצוני: 90507711373

מספר בקשה: 9

בפני	כבוד השופטת עידית פלד
מבקש	אזולאי אייל
נגד	
משיבה	מדינת ישראל שלוחת תביעות תעבורה חדרה

החלטה

1. בפני בקשת הנאשם לפסיקת הוצאות, בעקבות ביטולם, בהסכמה, של כתבי האישום בתיקים 8375-06-17 ו 8369-06-17, בעבירות של נהיגה במהירות מופרזת, וזאת לאחר קבלת בקשת ב"כ המבקש לביטול פסקי דין שניתנו בהיעדר המבקש, בנסיבות בהן נטען כי הינו קורבן להתחזות וגניבת זהות.

רקע:

2. כנגד הנאשם הוגשו ביום 16.6.17 כתבי אישום בתיק 8375-06-17 ובתיק 8369-06-17 בגין עבירות של נהיגה במהירות מופרזת מתאריך 26.2.17 ומתאריך 31.3.17, שנאכפו באמצעות מצלמה; ובהיעדר התייצבות הנאשם, נשפט הנאשם בהיעדרו בתאריכים 2.8.17 ו 25.1.18.

3. בתאריך 7.4.22 הגיש המבקש, באמצעות ב"כ, בקשה לביטול פסקי הדין, מן הטעם שנטען

כי הנאשם הינו תושב ארה"ב, ובשנת 2017 נגנבה זהותו, ונרכש הרכב (בו בוצעו העבירות דנן) על שמו, ולמבקש אין כל זיקה לרכב ולא נהג בו, והוא לא ביצע את העבירות נשוא כתבי האישום.

4. עמדת המאשימה נדחתה מעת לעת, בנסיבות בהן נטען כי מדובר במבקש אשר בעניינו תיקים נוספים, והדברים טעונים בדיקה מול היחידות השונות, ויש צורך לקבל עמדת גורמים בכירים בחטיבת התביעות בשיתוף הפרקליטות האזרחית, אשר מטפלת בתביעה אזרחית שהוגשה ויש בה רלבנטיות גם להליכים דנן; ובמסגרת ההליך האזרחי התקיימו דיונים והוצע מתווה להסכמות, שישליך גם על התיקים דנן; ועמדת המאשימה קשורה ושלוה בעמדת הפרקליטות ביחס להליך האזרחי, וזו טרם נתקבלה; ולמעט ישיבה ראשונה מיום 20.6.22 וישיבה אחרונה מיום

17.11.22 אשר התקיימו בנוכחות ב"כ המבקש, הדיונים (מיום 21.7.22, 11.9.22, 20.10.22) התקיימו במעמד המאשימה בלבד.

5. ביום 27.10.22 הגישה ב"כ המבקש התנגדות לבקשת הארכת מועד ובקשה לקבלת החלטה, ובקשה להוצאות נוכח התנהלות המדינה ומשיכת ההליך, בהתאם לסעיף 80 לחוק (כאמור בבקשה נוספת מיום 16.11.22). בתגובת המאשימה מיום 15.11.22 נטען, כי עמדת המאשימה באשר לביטול האישומים היא נגזרת של ההליך האזרחי, המלווה ומטופל ע"י פרקליטות המדינה, ובלא עמדת הפרקליטות ביחס להליך המתנהל לא יכולה הייתה המאשימה לקבל החלטה בדבר חזרה מאישום, שכן חזרה מאישום על בסיס הנטען בטרם תתקבל עמדת הפרקליטות בהליך האזרחי יש בו כדי להשפיע על ההליך שם ועל כלל ההליכים המשפטיים שננקטו נגד המבקש; וכי עתה בכוונת המאשימה להודיע על ביטול האישומים, והודעה על כך נמסרה למבקש, אולם המבקש עומד על תשלום הוצאות, דרישה שאינה מוצדקת מקום בו הדחיות נתבקשו בשל צורך ממשי ומוצדק. נטען, כי קביעת דיוני תזכורת נועדו לשם בחינת טענות המבקש ולשם גיבוש עמדה סופית, שכן לביטול פסקי הדין בחלוף כ-4 שנים בטענה של התחזות או זיוף השלכות רוחב באשר לכלל ההליכים המשפטיים הרלבנטיים לאותה תקופה, ומכאן נדרשה בחינה מדוקדקת ושיתוף פעולה אל מול גורמים שונים.

6. בישיבה מיום 17.11.22, בנוכחות ב"כ הצדדים, הוחלט, בהסכמת הצדדים, על ביטולם של פסקי הדין שניתנו בהיעדר התייצבות הנאשם, ועל ביטול כתבי האישום; ונשמעו טיעונים הצדדים לעניין ההוצאות.

7. ב"כ המבקש חזרה על טענותיה לעניין ההוצאות, מן הטעם שנטען, כי הדיון בבקשה דנן נמשך זמן רב, נוכח בקשת המאשימה לכרוך את ההליך עם ההליך האזרחי, שלא לצורך; ונטען כי "הבדיקה לא הייתה אמיתית. המסקנה שהמאשימה הגיעה אליה לא נובעת מבדיקה חדשה" (עמוד 5 שורות 25-26), וכי "הענין היחיד שהמדינה הייתה אמורה לבדוק זה הזיקה של הנאשם לרכב." (עמוד 6 שורה 9).

ב"כ המאשימה טענה, כי "לאורך הזמן אני זאת שבאופן אישי בדקתי את טענות המבקש מול הפרקליטות האזרחית אשר מנהלת את ההליך האזרחי ובין היתר מול אגף התנועה מול משטרת ישראל ומול הפיקוח, ונעשו מספר רב של בדיקות ש נעשו וככל שהתקדם הזמן התבררו דברים נוספים וחדשים בכל פעם. אך מכיון ומדובר בטענות כבדות משקל בעלות השפעה רוחבית כי בהליך האזרחי עומדים ותלויים עוד מספר דוחות. לכן אנחנו כתביעות לא יכולנו לקבל החלטה כזו שהייתה יכולה להשפיע על דוחות אחרים." (עמוד 5 שורות 29-33); וכי לאחר שהתקבל עדכון בהליך האזרחי "המלצות אלו עברו לפיקוד בחטיבת התביעות שבחנו את הנונים והוחלט כפי שביהמ"ש רואה להודיע על חזרה מאישום" (עמוד 6 שורות 1-3); ו"בכדי למנוע טרטור ועיוות דין לנאשם אנחנו ביקשנו שהדיונים גם יתקיימו במעמד צד אחד בכדי שלא יגיע לדיון סרק. המאשימה פעלה לאורך כל הדרך בצורה מיטבה כדי לתת למבקש את המענה הנכון והמלא לבקשתו העיקרית שהיא ביטול פסקי הדין וחזרה מאישום." (עמוד 6 שורות 3-6).

8. לאחר ששקלתי טיעוני הצדדים, אני סבורה כי דין הבקשה להידחות.

9. סעיף 80 לחוק העונשין מקנה לנאשם שזוכה, או שכתב האישום נגדו בוטל, זכות לעתור לבית המשפט לקבלת

פיצויים ולפסיקת הוצאות.

פסיקת פיצוי לפי סעיף 80 לחוק העונשין הוא בגדר חריג, ופיצוי זה שמור לנסיבות מיוחדות" (ע"פ 5851/19 **מדינת ישראל נ' אהוד אברג'ל** (פורסם בנבו, 02.02.2020)); ונקבע, כי "הכלל הוא שלא כל חזרה מאישום או זיכוי יובילו בהכרח לפסיקת פיצויים לנאשם או לחיוב המאשימה בהוצאות המשפט. פסיקת פיצויים או הוצאות משפט כאמור, מכוח סעיף 80 לחוק העונשין, יכולה שתעשה אך ורק בהתקיימותה של אחת משתי חלופות המנויות בסעיף זה - כאשר "לא היה יסוד להאשמה"; או בהתקיים "נסיבות אחרות המצדיקות זאת. "" (ע"פ 1986/22 **יהונתן רבינוביץ נ' מדינת ישראל - תביעות עיריית תל אביב**) נבו (15.11.2022) פסקה 13; וראו גם ע"פ 853/19 **מרדכי (מורדי) מור נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 07.11.2019)).

10. באשר לעילה הראשונה של "אין יסוד לאשמה" - נקבע, "שהנטל על הטוען כי "לא היה יסוד להאשמה" הוא נטל כבד (עניין מור, בפסקה 7 לפסק דינה של השופטת ד' ברק ארז). לשם עמידה בנטל זה נדרש הטוען להראות כי כתב האישום הוגש ללא בסיס, כלומר בשל זדון, חוסר תום לב, רשלנות חמורה או אי-סבירות מהותית ובולטת (ראו עניין דבש, בעמ' 89; עניין בוגנים, בפסקה 18 לפסק דינו של השופט ח' מלצר). " (ע"פ 1986/22 **יהונתן רבינוביץ נ' מדינת ישראל - תביעות עיריית תל אביב**) נבו 15.11.2022 (פסקה 14); ועילה זו "עוסקת ביכולת צפיית הזיכוי מלכתחילה, שתיבחן לאור התשתית הראייתית הקיימת עובר להגשת כתב האישום. " (רע"פ 8647/21 **דניאל אזרד נ' מדינת ישראל** (נבו 28.04.2022) פסקה 11).

בענייננו, כאמור, הבקשה לביטול כתבי האישום הוגשה מעל 4 שנים לאחר שהמבקש נשפט בהיעדרו; ולא נטען, כי כתבי האישום בעניינו הוגשו מלכתחילה ללא בסיס כלשהו, בחוסר תום לב, ברשלנות חמורה, באי-סבירות בולטת או בזדון; ולא ניתן לומר, כי בנסיבות העניין, ובהתחשב בשיקולים הרלוונטיים, עניינו של המבקש נכנס לגדרי עילה זו.

11. נראה, כי המבקש סומך על עילת הזכאות השנייה, שעניינה "נסיבות אחרות המצדיקות זאת" - נפסק, כי "עילת הזכאות השנייה היא "תנאי גמיש הוא בתחומי התפרשותו", וככלל נקבע כי הנסיבות האמורות בעילה זו נחלקות לשלושה סוגים: (א) נסיבות הליך המשפט (ב) אופי זיכוי של הנאשם (ג) ונסיבותיו האישיות", וכי "עילת הזכאות השנייה אינה גדורה ותחומה במתכוון, שכן טיב כוחה וסמכותה הוא הצדק, והוא אשר ינחה את שיקול דעת בית המשפט. משכך, בעילה זו כל מקרה ייבחן לגופו, וכל נסיבות תישקלנה בפני עצמן, באופן המותיר לערכאות שיקול דעת רחב ביישום הנסיבות ומבחני המשנה - מבלי שייקבעו מסמרות לאופן יישום העילה. " (רע"פ 8647/21 **דניאל אזרד נ' מדינת ישראל** (נבו 28.04.2022) פסקה 11, 13).

אני סבורה, כי בענייננו לא מתקיימות נסיבות אחרות המצדיקות הטלת הוצאות.

המאשימה פירטה את אופן טיפולה בבקשות לביטול פסקי הדין, והסבירה את הדחיות לצורך בדיקות מול גורמים שונים, ולא התרשמתי כי "הבדיקה לא הייתה אמיתית" כנטען; המאשימה לא התנהלה בזדון, ברשלנות או בשרירות-לב ובוודאי שלא רדפה את המבקש, ללא כל בסיס, גם אם בסופו של דבר בוטלו כתבי האישום; ולא הוכחו נזקים אישיים שנגרמו למבקש בשל הדחיות והיקפם, ובכלל זה יש לקחת בחשבון כי הדיונים הנדחים

נקבעו במעמד התביעה בלבד.

12. בכלל נסיבות אלה, אני סבורה כי מקרה זה אינו מצדיק החלטה לפיצוי.

לפיכך, הבקשה נדחית.

המזכירות תמציא את ההחלטה לב"כ הצדדים.

ניתנה היום, ח' טבת תשפ"ג, 01 ינואר 2023, בהעדר הצדדים.